

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 2. Labor primus in ordine ad nos impenditur cum ieiunio, præscindendo arborem peccati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

lire, adquare, & per omnes partes elaborare, eò planè modò, vt in templi structuram delati, & suo locò assignati, tam perfectè conuenient, vt nihil vltra in eis superesse laborandum, aut adnitendum. Hæcque causa fuit, eius quod Spiritus S. maximè notat, quòd in tota illa constructione fabricæ templi: *Et malleus, & securus, & omne ferramentum non sunt audita in domo cum edificaretur.* Nec mirum, cum eò lapides afferrentur tam ad normam perfectè dolati, vt nihil vltra foret morandum, sed pro vt afferbantur, singuli suò locò collocarentur.

3. Reg. 6.
6.7.

II.
Salomon
Secura
Christi.
Ez. 28. 9.
Iob. 6. 11.

Magnum hic latet mysterium, (ait Venerabilis Beda) Res est luce clarior, sapientissimum hunc Regem Christi gessisse figuram, qui proposuit edificare templum gloriæ, de quo cecinit Dauid: *Et in templo eius omnes dicent gloriam.* Nemo namque poterat teste D. Paulo, edificare templum, adeò magnificentum, tantaque maiestate splendidum, qui Deo & opibus cederet & viribus esset impotentior, *Cuius artifex & conditor Deus.* Voluit enim templum hoc edificare Deus de lapidibus præcis de lapidina Adam, que est in deserto huius mundi, & sumus nos homines.

III.
Templum
eius cæli
exprimit.
Cap. 23.
27.

Nunquam elatus est de lapidina lapis adeò inæqualis, tortuosus, inconcitus, inutilis ad edificium, quique magis discongrueret operi, cæterisque componi non pateretur, sicut ex lapidina nascimur Adam, homines mille peruersis inclinationibus, & motibus deordinatis incompositi, rudes, prorsus templi gloriæ incapaces, omni ex parte inelaborati, vt in eo collocemur. Ad lapides illos elaborandù, adscribit sibi Deus mille lapidas, scilicet nos prædicatores, vt opus hoc agamus securi & malleo, verbo, inquam, Dei: hoc enim nomine Deus per Prophetam Hieremiam Verbum Dei appellauit: *Numquid non verba mea.* &c. *quasi malleus conterem petram.* Hunc malleum, hæc securim tradidit manibus nostris, vt ait D. Paul. *a Dedit nobis ministerium reconciliationis;* Ad hunc effectum, & huius rei causâ ipsemet Apollolus, prædicatorum Coryphæus se cæsores lapidum fatetur, & declarat hoc eius esse officium, ad quod cum Deus in Ecclesia elegerat: *Corripientes omnem hominem, &c. vt exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu.* Quasi diceret, Cæsores lapidum ago, lapides expolio, *Corripientes omnem hominem,* muneris mei est corripere, arguere omnes, auferre partes inæquales, prominentes, impolitas, indeterfas, perfectasque formare ad Christi mentem, vt in templo gloriæ collocentur. Cum omni ho-

IV.
Dolandi
sunt lapi-
des, id
est, ho-
mines.
2. Tor. 5.
18.
Ad Coloss.
4. 1. 2. 8.

minum genere hoc nobis agendum, omnes corripiendi, *Corripientes omnem hominem:* Ecclesiastici, & seculares nobiles & plebei, diuites & pauperes, superiores & inferiores, Prælati & subditi, omnes corripiendi, vt omnem lapidè adaptemus, planum, detersum, perfectum, & ex omni parte sibi constantem, eò modò, vt rectè conueniat iis, quibus lateraliter destinatur coniungendus; *Vt perfectum exhibeamus omnem hominem.*

Homo lapis est triangularis; ita cum philosophis docent Theologi, non solum ob tres principes animæ potentias, intellectum, voluntatem lapidè & memoriam, quas habet, verum etiam, quia ad tripartes partes ordinem dicit, seu refertur: ad seipsum, ad Deum, ad proximum; & omnes, quos committit defectus, seu peccata, referuntur ad istas tres partes, seu respectus, sicut optimè ad rem probat Doctor noster Angelicus b. Ad triplicem hunc respectum præsciendi & perfici debet hic lapis, adeò vt tam perfectè in omnibus sit expolitus, vt à qualiter cum cæteris conueniat. Quomodo verò hoc nobis agendum? Apprehendenda manibus est securus verbi Magistri nostri, quod nobis Ecclesia proponit hoc in Euangelio in quo loquitur Dominus, quid à vobis requiratur; & docet quâ viâ perfectè possis expoliri in ordine ad tres illas partes, tria hæc tibi prælegendò: ieiunium, intentionem sanctam, & elemosynam, in his tribus describitur Euangelium, quiniò vestra omnium salus, est quæ ad omnino necessarium, vt sitis, quod votis omnibus operabat D. Petrus, *Tanquam lapides vini,* & in illo gloriæ templo digni collocari: ieiunio enim perficeris in ordine ad teipsum, intentione bona, in ordine ad Deum, & elemosyna cæterisque misericordiæ operibus respicis tibi proximum.

§. 2. Labor primus in ordine ad nos impenditur cum ieiunio, præsciendo à bonem peccati.

Cum ieiunatio. Optimum ad expoliendum lapidem, principium: & securissime laborare incipimus ex illo latere, vt rectè probant D. Basilus. a Diuus Chrysof. b D. Hier. & bene notantes primam huius lapidis inæqualitatem ex esu & ingluuie processisse. Reliquæ Deus hominem in paradiso, vt lapidem optimè vndeque manu sua elaboratum, adeò vt nihil aliud, quod ageret, haberet, quo posset de terra, non illo paradiso, ad cælestem transferti, & in templo gloriæ collocari, *Fecit Deus hominem rectum a partibus* Yecum.

pergulam Verum enim verò protulit hic lapis tubera, in-
 quam per. qualitates, factus est totus rudis & asper, cuius
 dicit re- defectus principium exiit gala, appetitus co-
 modendi, quem homo solutus frænis liberè va-
 gari permisit, illum minimè rationi subdendo,
 ut debeat, ex quo tam inæqualis rudis & hispida
 evasit, plenus inordinatis affectibus, ut non
 solum indignus esset paradiso caelesti, verum nec
 ipso terreftri diutius potiri meruerit, unde eiecit
 illum Deus.

II. Adest Christus, hunc lapidem reparaturus,
 modumque præscripturus quo exfoliatur, om-
 niaque illa tubera præscindantur, sitque perfectè
 caelesti paradiso adaptatus. Verum unde con-
 venientius exordium, ut ad rectum ordinem
 redigatur, quam ex quo cepit hic ordo destrui,
 & deiciari? Vbi primo laborandum, ut paradiso
 collocari dignus habeatur, nisi vbi cepit pro-
 ducere tubera; & qua fuit parte paradiso eiectus?
 Perterret hic ordo sumptis initium ex gula, ca-
 que principium fuit, ex qua rudis asperque pro-
 ducit, sumat igitur inde labor principium. Venit
 Christus imponendo abstinenciam, quam ne-
 cessarium sit ieiunium declarans, ut res sit cre-
 denda quasi omni certitudine veriorum.

Cum ieiunatis. Vides hic, unde primum labor
 sit inchoandus, scilicet, rectè, & in ordine
 ceipsum disponendo, macerando carnem tuam
 & ceipsum rigoroso ac stricto ieiunio. Admira-
 tione dignissima fuit illa visio, olim Regi Na-
 buchodonosor in somnis exhibita, eam referen-
 tes Propheta, cui licet immerito, & homini idola-
 larex Deus plurima contulit beneficia, & som-
 nis mysterio plenissimis instructis, quibus tan-
 dem ad fidem conuersus, & æternum salvatus
 creditur à D. Hier. à D. Aug. & D. Epipha-
 siae Inter duces verò somnia, vnum fuit adeo
 terribile, ut eum summo horrore percussisset.

Narrat ipse quod vidit. Videbam & ecce arbor,
 in medio terre, & altitudo eius nimia. Magna ar-
 bor & fortis, & proceritas eius contingens calum.
 Aspectus illius erat usque ad terminos vniuersa
 terra. Folia eius pulcherrima, & fructus eius ni-
 mus: & esca vniuersorum in ea, subter eam habi-
 tabant animalia, & bestie, & in ramis eius con-
 versabantur volucres cali & ex ea vescabantur
 omni caro. Videbam in visione capiti mei super
 thronum meum, & ecce vigil & sanctus de celo
 descendit. Clamavit fortiter, & sic ait: succidite
 arborem, & præcidite ramos eius, excutite folia, &
 dispergite fructus eius, fugiant bestie, quæ subter
 eam sunt, & volucres de ramis eius. Verumtamen
 germen radicem eius in terra sinis, & alligetur

vinculo ferreo & arbor, in herbis qua foris sunt. &
 vire cali tingatur, & cū feris sit pars eius in herbis
 terra. Perterruit hæc visio Regem, & cogita-
 tiones eius, & visiones capitis sui conturbave-
 runt eum; clamavit fortiter; adducantur Sapien-
 tes, Diuini, Chaldaei, Augures: Non est qui
 visionis aperiat mysterium. Tandem adducitur
 Daniel, intrat Regis cubile, quem inuenit ti-
 more prostratum, animo suspensum. Narrat il-
 li Rex somnium, quod viderat; cui Propheta: O
 Rex hocine te prostermit, te suspendit, te per-
 terret? scito tuum in hoc remedium contineri,
 & quod ad tuam tibi est agendum salutem:
 Censet D. Hieron. in hoc Deum voluisse no-
 strum significare remedium; hic enim depictum
 ostenditur, quid agatur in peccatore, & quid ei-
 dem sit agendum in sui remedium. Ex radice
 carnis veltæ rebellis, & de malè ordinata con-
 cupiscentia nascitur in vobis arbor peccati: Con
 Iacob c. 1.
 cupiscentiam conceperis, parit peccatum. Pro- 15.
 cetera adeo arbor est hæc, ut peringat ad calum;
 offendit enim summam Dei Maiestatem, eius-
 que Angelos: Ascendit malitia eius coram me. 2.
 Ipsemet ait Deus, loquens de ciuitate peccatri-
 ce. Extenduntur rami eius vsque ad terminos Homo-
 vniuersæ terræ: ab vno enim aliena r-puilli ho-
 similis-
 na; alteri honorem abstulisti: matrimonio iun-
 ctam ad inhonesta perduxisti, puellam offendi-
 sti: vidua fusti lapis offensionis & petra scan-
 dalii. Quiescant sub vmbra eius animalia, id est,
 in anima veltæ peccata carnis impudicitia, gu-
 la, ira, vindicta, & volucres cali plurimæ hic
 nidificanc, quæ sunt vitia à Theologis dicta spi-
 ritualia, ambitio, inuidia, superbia, auaritia,
 vanitas, proximi contemptus, dolus, mendacia.
 Quid remediij? interpretetur arbor, præscin-
 dantur omnes rami eius, diffugiant ab ea ani-
 malia vniuersa, dispergantur aues cunctæ, ne hæc est
 vna remaneat. Verumtamen radix vna remaneat præscin-
 da in terra. Succidatur omne peccatum, cum om-
 nibus ramis suis & operibus, omnino excinda-
 tur peccatum, sinemque accipiat. Desine modò,
 o homo carnalis, ab ista luxuriosa tua conversa-
 tione, sinem impone, & vltimate rapax, vltimis
 rois, suffocant o iracunde rancores & odia, eui-
 cito o luxuriose; scandalum illud, lapidem of-
 fensionis, illam quam domi tue detinet puel-
 lam: Lauamini (virget Dominus) mundi ellote: Isa. 57.
 auferite malum cogitationum vestrarum ab oculis
 meis: quis scire agere peruerit: Discite benefacere.
 Hoc necessarium est, hoc præceditur, Iste est
 omnis fructus, ut auferatur peccatum. Hoc de
 Isa. 6. 27.
 celo vox illa intonat: Succidite arborem, & 9.
 præcidite

vinculo ferreo & arbor, in herbis qua foris sunt. &
 vire cali tingatur, & cū feris sit pars eius in herbis
 terra. Perterruit hæc visio Regem, & cogita-
 tiones eius, & visiones capitis sui conturbave-
 runt eum; clamavit fortiter; adducantur Sapien-
 tes, Diuini, Chaldaei, Augures: Non est qui
 visionis aperiat mysterium. Tandem adducitur
 Daniel, intrat Regis cubile, quem inuenit ti-
 more prostratum, animo suspensum. Narrat il-
 li Rex somnium, quod viderat; cui Propheta: O
 Rex hocine te prostermit, te suspendit, te per-
 terret? scito tuum in hoc remedium contineri,
 & quod ad tuam tibi est agendum salutem:
 Censet D. Hieron. in hoc Deum voluisse no-
 strum significare remedium; hic enim depictum
 ostenditur, quid agatur in peccatore, & quid ei-
 dem sit agendum in sui remedium. Ex radice
 carnis veltæ rebellis, & de malè ordinata con-
 cupiscentia nascitur in vobis arbor peccati: Con
 Iacob c. 1.
 cupiscentiam conceperis, parit peccatum. Pro- 15.
 cetera adeo arbor est hæc, ut peringat ad calum;
 offendit enim summam Dei Maiestatem, eius-
 que Angelos: Ascendit malitia eius coram me. 2.
 Ipsemet ait Deus, loquens de ciuitate peccatri-
 ce. Extenduntur rami eius vsque ad terminos Homo-
 vniuersæ terræ: ab vno enim aliena r-puilli ho-
 similis-
 na; alteri honorem abstulisti: matrimonio iun-
 ctam ad inhonesta perduxisti, puellam offendi-
 sti: vidua fusti lapis offensionis & petra scan-
 dalii. Quiescant sub vmbra eius animalia, id est,
 in anima veltæ peccata carnis impudicitia, gu-
 la, ira, vindicta, & volucres cali plurimæ hic
 nidificanc, quæ sunt vitia à Theologis dicta spi-
 ritualia, ambitio, inuidia, superbia, auaritia,
 vanitas, proximi contemptus, dolus, mendacia.

Quid remediij? interpretetur arbor, præscin-
 dantur omnes rami eius, diffugiant ab ea ani-
 malia vniuersa, dispergantur aues cunctæ, ne hæc est
 vna remaneat. Verumtamen radix vna remaneat præscin-
 da in terra. Succidatur omne peccatum, cum om-
 nibus ramis suis & operibus, omnino excinda-
 tur peccatum, sinemque accipiat. Desine modò,
 o homo carnalis, ab ista luxuriosa tua conversa-
 tione, sinem impone, & vltimate rapax, vltimis
 rois, suffocant o iracunde rancores & odia, eui-
 cito o luxuriose; scandalum illud, lapidem of-
 fensionis, illam quam domi tue detinet puel-
 lam: Lauamini (virget Dominus) mundi ellote: Isa. 57.
 auferite malum cogitationum vestrarum ab oculis
 meis: quis scire agere peruerit: Discite benefacere.
 Hoc necessarium est, hoc præceditur, Iste est
 omnis fructus, ut auferatur peccatum. Hoc de
 Isa. 6. 27.
 celo vox illa intonat: Succidite arborem, & 9.
 præcidite

præcidit ramos eius. Ve. penitus peccati m. de-
struatur & id o. n. quod ad peccatum trahit.

Coloss. 3. 8

Hoc nobis in d. Paulus. v. b. s. optime
proposito. n. stro. hodie. servientibus. Nunc autem
deponite & vos omnia. iram. indignationem. ma-
litiã. blasphemiam. turpem sermonem. de ore ve-
stro. Nolite mentiri invicem. expoliantes vos veste-
ra. hominum cum artibus suis. Primùm perpen-
de hæc verba: Deponentes & vos omnia: expo-
liantes vos veterem hominem. Hoc nobis inquit,
id quod Propheta Samuel ex parte Dei Regi
Sauli præcipiebat. vt totum destrueret regnum
Amalec. interfectione deleter omne vivens, flammis
cuncta denudaret. Nunc ergo vade & percutite
Amalec. & demolire universa eius. Verum sensum
perdidit infelix; quia opus aggressus, populum &
animalia est demolitus, quæ minoris erant mo-
menti: vitam verò Regi indulsit, & animalia
crassiora referuavit, incendio tradens viliora, à
maiores pretij animalibus abstulit. Lepercis Saul
& populus Agag, & optimis gregibus ovium, &
armamentorum, & vasis & arcebus, & vas-
is que pulchra erant. Hoc vitæ ac mortis
eius causam dedit. Hoc idem vobis mandat A-
postolus, Nunc ergo deponite & vos omnia: nunc
ergo vade, & demolire universa.

1. Reg. 15. 3.

VI. Saul.

quia pe-
percit
meliori-
bus, reii-
citur.

Tibi dico, o. Christiane, vide quæ tibi Deus
præcipiat, interdice cuncta, quæ ad regnum pecca-
ti pertinent, Succidite arborem & præcidite ramos
eius. Cave ne demoliendo viliora, Regi vitam
concesseris, & electiora servaveris. Quid refert,
quod accedente Quadragesima ramos præcine-
das aliquos itineras tui ad domum meretricis, si
vina superste inordinata ad illam affectio, & mu-
tuae correspondentiæ? Quis fructus, quod ludo
tempore illò abstineas, si thoro non ablineas in-
honesto? Quid emolumentum, si sileant comedix,
& remaneant profanæ colloquutiones, conversati-
ones lascivæ, murmurationes? Quid lucraris, si
paulò citius lectulo exurgas, vt in templum con-
cionem audieturus festines, si in ciuitatis tuis aliena
bona custodiantur? Attende, quid tibi de supernis
vox illa præcipiat. Non tibi sufficiat sparsim ali-
quos arboris ramos detroncare, vt ùm totam ex-
scindas, cuncta dispergas animosa, auesq; fugen-
tur, Succidite arborem. Præcindito thori impu-
dici arborem & ramos eius, litteras amatorias,
nuntios, munuscula; blandimenta, promissa, gres-
sus & regrellus. Finem inponito periculis, blas-
phemiis, & ramis eius, frequentationibus phe-
risierorum, tabernatum, lupanarium. Silentium
inducito diffamationibus proximi, & ramis eius,
recedendo ex locis otiosæ conuersationis.

VII.

Ne hoc
tu fece-
ris.

Nota deinceps aduersum hoc temporis, Nunc
autem. Modo, ita, vtque mora, quasi dicitur,
reter; aquire temporis qualitatem, quod hodie in-
cipit. Hoc maxime tibi considerandum hodie
occurrit, tempus scilicet quod inchoamus, tempus
(inquam) maxime celebre, quod solemnitas Ec-
clesia transigit. Et hoc esse credit. (D. Ambr. a)
de quo ad litteram loquitur Rex David his ver-
bis, Buccinate in Neomenia, tuba, in insigni die
solemnitatis vestra. Quænam est solemnitas pro-
pria peccatorum? illa scilicet in quâ de penitentia
agenda cogitat ad vitam salutemque animæ.
Hoc est tempus Quadragesimæ, quod hodie or-
dinatur in sonitu buccinæ, quæ per totam con-
crepat Ecclesiam per os Prophetæ Ioël: Canite
tuba in Sion, sanctificate ieiunium.

Dies est sollemnis, insignis dies sollemnitatis
vestra. Multa festa celebrat per annum Ecce-
lesia in profectum nostrum: verum hæc omnia
ab ipsa sunt instituta, directâ & per Spiritum
sanctum inspirata; atamen hæc insignis solem-
nitas, quæ hodie cæpit, tanta est, vt communi-
sit Sanctorum sententia, illam ab ipso Christo
decretam & institutam. Ita censuerunt D. Hyer-
ron. D. Chrylost. D. Ambros. D. Aug. D. Petrus
Chrysol. & alij quos in tractatibus nostris retu-
limus, explicando, quomodo hæc Christus insti-
tuerit, illis quadraginta diebus, quibus à mor-
tuis iam resuscitatus cum discipulis suis est con-
uersatus, antequam calos penetraret, tum illis
decreuit ea quæ bono Ecclesie sue regimini ex-
pediebant, quam vocat regnum Dei, & hoc in-
dicare voluit D. Lucas his verbis. Per dies qua-
dragesimo apprensus est. & loquens de regno Dei.
Instituit verò hæc sollemnitatem, ob plurimas ra-
tiones, quarum præcipuas declarat D. Paulus de
illis verbis, quæ D. Ambros. a credit ad litteram
ra n accipienda, quem sequitur D. Leo. Ecce hodie
nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies saluti.

Pendenda sunt duo illa epitheta Quadragesimæ
me a signa, quibus indicat institutionis eius gy-
rationem. Dies saluti, & tempus acceptabile, Non
minor curâ Deo fuit providendum saluti animæ
nostræ, quàm corporis nostri sanitati. Ad cor-
poris valetudinem particulare tempus ordinavit, Quo-
cum singularibus qualitatibus, ad valetudinem
recuperandam, scilicet ver, à Spiritu sancto per dies
os Salomonis dictum: Tempus sanandi. Quod saluti
manifestè declarat textus Chaldaicus: Tempus
monem ad curandum agrotum. Licet verò pro-
curari possit quolibet tempore valetudo, mari-
me tamen in vete potest hæc aptè reparari. Af-
fugeris diuturna quartana febrî, aut distilla-
tione

ratione dolorosa, aut ventris fluxu perpetuo, qui corpus debilitat, petis à medico te curari. Respondet; Domine, non est modo tempus, sol nimum à nobis distat, breues sunt dies, radij solares vix vilas habent vires, multi decidunt humores, herbæ ad curandum parua vigent virtute, tota se contrahit natura. Ver expectandum, tunc in Aprili & Maio, cum sol propior nobis affuerit, dies longiores, herbæ nouâ virtute germinarint, arbores fronderint, omnia ad meliores qualitates disponantur; tum bene Syropi lambuntur, ventet euacuat, aperitur vena, fomenta adhibentur, & ideo vocatur *Tempus sanandi*. Tempus hoc iussit Deus sanandi corporis, congruens erat, vt & tempus aliud institueretur singulare, quo particulari cura infirmis, animarum inuigilaretur, & hoc est Quadragesimæ tempus: *Ece nunc dies saluti*. Quod si nullum sit tempus, in quo quisq; non teneatur animæ suæ infirmitatibus curandis insudare, habent tamen hi dies particularis magisq; conuenientias. Modò maiori studio ac sollicitudine procedunt animarum medici spirituales, nempe prædicatores, Confessarij, de his rebus tractantur, singulis namque diebus, nouas præscribunt medicinas infirmis, ductas non ex Aphorismis Hippocratis, aut Galeni libris, verum quas in suo Euanglio Christus medicinæ primarius professor dereliquit, tradidit, ordinavit. Modò sese accingunt, et egrotantium pulsum explorant, & quales sint cordium eorum motus inuestigant. Modò diligentius student vsurarijs aperiendo venam, palpepe umq; sanguinem extrahendo, quem venis suis inclusum gerunt; item & euacuando libidinosos immundis repletos humoribus, vt foris eiciant inhonestas omnes conuersationes. Modò præparata sunt fomenta obduratis, quibus cordis eorum durities emollescat, qui odio, vindictæq; furunt in proximum. Modò pinguedo, adeps, oleumq; applicantur, vt obstructions illæ alienorum humorum aperiantur, quibus arca vestra redundat; cum vires vobis desint, vt vel gressum vincum sigatis in via charitatis, cum captiuis, papillis, viduis, puellis, afflictis omnibus. *Tempus celestis medicina vocatur*, D. Ambrosius. (a) & D. August. (b) *dies salutaris & anima medicinalis*.

IX. Modò procedunt prædicatores, et feruentius Dei Verbum proponant; modò rem cordi capiunt Confessarij; modò singulari modo aperit suos thesauros Ecclesia, Stationibus, & indulgentiis. Modò Diuina officia lachrymas &

deuotionem conciliant; modò summa pietate cantatur, *Miserere mei*. Modò in antiquis Ecclesijs, quin imò & modò in aliquibus vigent publicæ penitentia; modò in Rebus publicis optimè constitutis clauduntur recreatorum dominus, comœdiarum, ludorumq; prohibentur voluptates. Omnia ad hoc collantur, vt infirmi animæ suæ studeant sanitati.

Eia, igitur, o amici, nos ipsos ad hæc disponimus; Eia prædicatores, ecce tempus, ecce dies ordinandi Syropos, euacuationes, fomenta, sanguinis extractiones, venarum sectiones, vntiones, cauteria. Eia Confessarij ecce tempus, ecce dies, quibus cum efficacia & virtute magna sunt adhibenda remedia.

Aperiantur venæ vsurario illi, quem alienus sanguis oppleuit; emundentur molles illi pepones, quos luxuria peccata corrumpunt; euacuandi opibus ad luxuriam pleni, qui ex nimia nutrimorum abundantia præficantur; & lucrum pudori anteponunt. Fomentandum est obdurati pectus, & iracundi & vindictæ flagrantissimi. Eia peccatores corde sincero vultus hodie curare incipite calamitates, quod si modò curare vestram salutem negligitis, æterna vobis est perditio formidanda. *Ece nunc dies saluti, hoc selemne ieiunium, quod animabus corporibusq; curandis salubriter institutum est. Hoc auribus nostris suggerit Ecclesia; hæc sunt ieiunia, quæ in eum finem nobis à principio præscribuntur, vt ait (D. Athanasius. Vides quid D. Athanasius faciat ieiunium? Morbos sanat, aiffillationes corporis exsiccat, demones fugat, prauas cogitationes Virgin. ad expellit, corpus sanctificat, denique ad thronum Dei Virg. hominem sistit.*

S. 3. *Magno mysterio vocatur tempus quadragesimæ, tempus acceptabile, in quo melius, quam in festo Expiationis destruitur peccatum, eiusque radix forti ieiunio constringitur, quemadmodum & illa Regis Nabuchodonosor.*

Aliud epithetum tempori huic congruum dat Apostolus, *Tempus acceptabile*; & communis sensus habet, eum velle significare, tempus merito à vobis suscipiendum, & apertis ambabus vultis animæ complectendum, summo gaudio petendum, vt quid maxime à vobis desideratum, & optatissimum, eo modo quo dixit D. Paulus de